

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati na uredništvo — naročino, reklamacije in vse administrativne stvari pa na upravljenstvo v Ljubljani, Učiteljska tiskarna, Francoska ul. 6/l. Vse pošiljatve je pošiljati franko. Reklamacije so proste poštne. Rokopisov ne vramo. Telefon uredn. 312.

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo Udruženja Jugoslav. Učiteljstva - Poverjeništvo Ljubljana

Izhaja vsak četrtek. Naročina znača za neorganizirane 40 Din, za inozem. 60 Din. Posamezna štev. 1 Din. Članstvo "Pov. UJU — Ljubljana" ima s člansino ža plačano naročino za list. Za oglase in reklamne novice vseh vrst je plačati po 2 Din od petih vrst. Inseratni davek posebej. Pošt. ček. ur. 11.197.

Uvrstitev učiteljstva z ozirom na osnovne in polozajne plače ter stanarino po novih predpisih.

(Po uradniškem zakonu z dne 31. jul. 1923 in uredbi o razvrstitvi z dne 1. nov. 1923 in dop. z dne 7. nov. 1923.)

II. kategorija.

(Za učiteljstvo in vrtnarice z maturo na učiteljišču — čl. 6. ur. zak.)

Službeno leto Din	Osnovna plača Din	Poletna plača Din	Stanarina Din	Skupaj Din	10% dodatek po čl. 7. ur. z strik. učit. Din	Opomba: Kdo naj bi bil uvrščen v posamezne grupe položajnih plač. (Po uredbi z dne 1. nov. 1923.)
1. 3.000	1.920	1.200	6.120	—	—	5. skupina: Ostali učitelji, pripravniki.
2. —	—	—	—	—	—	
3. —	—	—	—	—	—	
4. 3.720	2.640	—	7.560	+756	—	
5. —	—	—	—	—	—	
6. —	—	—	—	—	—	
7. 4.440	—	1.500	8.580	+858	—	4. skupina: Pisarji, učitelji in otroške vrtnarice z učiteljsko kvalifikacijo, vsi s tremi in več leti aktivne državne službe.
8. —	—	—	—	—	—	
9. —	—	—	—	—	—	
10. 5.160	—	—	9.540	+954	—	3. skupina: Tajniki 70%. Učitelji narodnih šol, otroške vrtnarice z učiteljsko kvalifikacijo, učitelji večni na srednjih ali njim enakih šolah. Učitelji na univerziteti (člen 7. zakona o uradnikih). Vsi v tej skupini zgoraj navedeni, razen tajnikov, z osmimi ali več leti aktivne državne službe. Pomočnik uradnika "Službenih Novin" (člen 8. zak. o uradnikih).
11. —	—	—	10.260	+1026	—	
12. —	—	—	—	—	—	
13. 5.880	—	—	10.980	+1098	—	
14. —	—	—	—	—	—	
15. —	—	—	12.180	+1218	—	2. skupina: Tajniki ministristva 30%. Učitelji in otroške vrtnarice z učiteljsko kvalifikacijo, učitelji srednjih ali njim enakih šol, učitelji na univerzitetih (člen 7. zakona o uradnikih), vsi s 14 ali več leti aktivne državne službe. Kartografi na univerzitetih (člen 7. zakona o uradnikih). Solski nadzorniki z 12 službenimi leti; glavni faktor državne tiskarne.
16. 6.600	—	1.800	13.200	+1320	—	
17. —	—	—	—	—	—	
18. —	—	—	—	—	—	
19. 7.320	—	—	13.920	+1392	—	
20. —	—	—	—	—	—	
21. —	—	—	15.720	+1572	—	
22. 8.280	—	—	16.680	+1668	—	
23. —	—	—	—	—	—	
24. —	—	—	—	—	—	
25. 9.240	—	—	17.640	+1764	—	
26. —	—	—	—	—	—	
27. —	—	—	—	—	—	
28. 10.440	—	—	18.840	+1884	—	
29. —	—	—	—	—	—	
30. —	—	—	—	—	—	
31. +1.566	—	—	20.406	+2040	—	
t. 1. 15% po čl. 31. ur. zak.	—	—	—	—	—	

V krajih kjer so cene stanovanj izredno visoke, se zvišuje redna stanarina za 30% v I. razr., za 20% v II. razr., za 10% v III. razredu. (čl. 37. zak.) Opomba: te uredbe še ni!

Samec in vdovci brez otrok imajo pravico samo do 75% redne ali zvišane stanarine (čl. 38. ur. z.) Začasni uslužbenec dobri le 60% položajne plače. (čl. 44. ur. zak.)

Naturalna stanovanja se vračajo (čl. 39. urad. zak.)

Za vsakega otroka se dobiva posebna doklada: do 6. let 360 Din, do 12. let 600 Din, nadalje po 960 Din letno. (čl. 41. urad. zak.)

Pod člen 7. urad. zak. spadajo učitelji višjih narodnih (meščanskih) šol. (čl. 12. uredbe).

Tabularične preglede drugih skupin prinesemo v prihodnje, kadar dobimo povsem točne podatke o razvrstitvi.

Delo UJU za naše gmotne zadeve.

Predsedstvo UJU je takoj, ko je doznašo za Uredbo o razvrstitvi uradništva po novem uradniškem zakonu in ko je zaznalo, da se mislijo draginjske doklade znižati, započelo akcijo v obeh smereh. Delegat na uradniškem sestanku, katere-

ga resolucije so že zuane iz dnevnega časopisa, je bil predsednik UJU tov. Milutin Stanković, ki je bil tudi izvoljen v eksekutivni odbor.

Pov. UJU v Ljubljani je odposlalo Glavnemu Odboru UJU v Beogradu svo-

LISTEK.

Druga srbska ali hrvatska čitanka za Slovence.

(Slobodna Tribuna 1923, št. 501).

Tomo Jedrlinić: »Druga srbska ali hrvatska čitanka«. Učiteljska tiskarna v Ljubljani 1923.

U Sloveniji se nastoji, da mladež pučkih stručnih i srednjih škola nauči hrvatski ili srpski jezik. Učitelji su večinom Slovenci, (medju kojima ima malo dobrih poznavalaca našega jezika), a ima i Hrvata, napose iz Istre. Da pouka bude uspešnija, potrebne su podesne knjige. Tako je sveč. profesor Ilešić sastavio gramatiku, i ona je opčenito uvedena u škole, da zadovolji prvoj potrebi, premda po mnenju stručnjaka nije najbolja. Zasnove su takoder »Srbske ali hrvatske čitanke za slovenske osnovne škole« u tri dijela. Prvi je izšao pred par godina, drugi evo sada, a treći se izradjuje.

Ovu je drugu čitanku izradio mladi Istranin. Tomo Jedrlinić iz Omišla na Krku, učitelj v Ljubljani. On je polazio preparadiju u Kastvu kod Vladimira Nazora, učiteljivo par godina na Krku, živio v Rusiji kao zarobljenik, a nakon

prevrata se nastanio u Ljubljani kao učitelj hrvatskoga in srpskoga jezika.

Ova je knjiga učitvena čitanka za učenje jezika, u kojoj se bez očite veze slobodno nize 135 prozačnih i pjesničkih sastavaka od »Bože pravde« preko »Ljepote naše domovine« do »Naprej«. Nisu u njej štiva iz pojedinih naučnih grana, kao izričita potpora za učenje drugih školskih predmetov. Tako su sastavljene po njemačkim uzorima naše čitanke za srednje i još više za pučke škole, što je možda i pravo, jer nastavni jezik i čitanka nastavnoga jezika imaju da posluže priznatemu pravilu koncentracije sviju predmeta. No Jedrlinić je dobro shvatio, da ovom knjigom daje malom Slovencu u ruke pomagalo za učenje jednoga važnoga i praktičnoga predmeta, koji na slovenskoj školi nije koncentracioni, jer je onde glavni i centralni predmet slovenški kao nastavni jezik.

U čitanci se izmenjuju štiva latinicom i cirilicom. Ima polovica jednih i polovica drugih, dakako bez težnje da budu sastavci hrvatskih pisaca štampani latinicom, nego bez obzira na ikoje načelo, ili još točnije po najboljem načelu, da su oba pisma potpuno ravnopopravna u svakom smjeru. Jedino bi možda iz praktičnih razloga didaktike bilo bolje, da ima manje cirilskih štiva, jer Slovenac bez sumnje lak-

še uči jezik iz štiva, koje je pisano latinskom.

U knjizi su dakako sami hrvatski i srpski sastavci — osim »Naprej«, i to sve originalni sastavci osim Gregorčičeve pjesme »Soče« u ljepom prijevodu Vladimira Nazora (koji nije spomenut kao prevodilac) i osim nekoliko prijevoda srpskoga jezika i par romanskih (Tolstoj, Krilov, De Amicis i Lamartin).

Nijedan sastavak nije napisan ad hoc za ovu knjigu, nego su svi već prije štampani na drugom mjestu. Ovamo je došlo gradje iz »Glasnika«, »Nevena« i »Zdravljca«, iz Jovićeve, Nazorove i Čajkovčeve čitanke itd. Sastavaka bez označke autora ima malo (jedno tucat). Autori su večinom mladi, damašnji. Najstariji su Reljković i Obradović. Ima i narodnoga blaga, a moglo bi ga biti i više, jer je narodnim basnama, pričama, pripovjetkama i pjesmama najjednostavniji, redovno najčišći i najlepši jezik, pravi jezik samega naroda. Šteta što se u knjizi nije našlo mesta ni za jednu žensku narodnu pjesmu.

Hrvatski su pisci: Jovana Lepušića (7), od Trstenjaka i Katalinića (po 6), od Nazora (4), od Preradovića (3), od Šenoe (2), a ostali su ušli po jedan put: Novak, Čavrak, Klaić, Crnko, Badalić, Milaković, Toni, Tresić, Hirc, Viktor Car, Kuminić,

in je

priznal upravičenost pravnih zahtev

glede

izpuščenih in zapostavljenih skupin

v

Uredbi.

Obljubil

je, da se jih uvrsti

v

duhu

zakona.

Izvršilni odbor je informiral g. ministra o kongresu jugoslovenskega in čehoslovaškega učiteljstva v Bratislavski, o čemer smo poročali v zadnjem »Učiteljskem Tovarišu«. G. minister je soglašal in je odobril namero kongresa ter je obljubil državno pomoč za kongres in šolsko razstavo.

Gleda zakona o narodnih šolah je pripomnil g. minister, da je izvršil pregled zakonskega projekta, ki ga je izdelal Glavni Prosvetni Svet. Odredil je, da se umesejo v projekt tudi materialne in pravne zadeve v smislu uradniškega zakona in uredbe o razvrstitvi, kakor je to v srednješolskem zakonu. Po izvršitvi tega posla bo zakonski načrt predložen narodni skupščini.

Gleda viših in okrajnih šolskih nadzornikov, kakor tudi ravnateljev in profesorjev učiteljišč, ki so vzeti iz vrst učiteljstva, je predložilo UJU ministru prosvete in pravde posebno spomenico radi pravilnega uvrščanja v kategorije in grupe po novi uredbi.

Med tekoče zadeve spada še uvrstitev učiteljstva v obmernih krajih in še druge zadeve, ki so odprte s pravilniki in uredbami k uradniškemu zakonu. Kakor doznavamo, je pokrajinska prosvetna uprava odposlala tozadovni predlog v Beograd in se je tudi s strani UJU storilo potrebne korake, vendar definitivnih odločitev v tem pogledu še ni.

Prosimo društva in posameznike, da nemudoma predlože poverjeništvu predloge glede odprtih vprašanj v uradniškem zakonu in glede razvrstitve po zadnji uredbi — kaj naj bi se še dopolnilo potom zakona o narodnih šolah in korigiralo potom uredb.

—k.

Analfabetski tečaji za nepismene vojake.

Mnogo se je že pisalo o velikem številu nepismenih v naši državi, toda za odpravo tega se še dosedaj ni doсти ukrnilo.

Nekaj pozitiv

zacija analfabetskih tečajeva u vojski što bolje i uspešnije izvede. Obuku nepismeni vojnika u kasarnama vršiće učitelji osnovne škole, koje školski nadzornic u sporazumu s komandantom dotične jedinice budu ozredili. Ovi će učitelji u tečajevima raditi van školskih časova i rad njihov u tečaju ne sme biti na štetu rada osnovnoj školi. Na ime nagrade izplačica se svim učiteljima po 40 Din od svakog abučenog vojnika, za koga školski nadzornik i komandir jedinice budu utvrdili da je postigao povoljan uspeh iz nastave čitanja, pisanja i računa. U odeljenima ovih tečajeva ne treba da budu u veliki broj analfabeti. Tečajevi moraju trajati najmanje tri meseca. Vreme za obuku vojnika odrediće komandanat vojne jedinice u sporazumu sa školskim nadzornikom. Po završetku tečaja podneće školski nadzornik izveštaj sa izpitnom pozivnicom, koju će podpisati komandir jedinice i školski nadzornik. U pozivnicu moraju biti upisane ocene uspeha svakoga analfabeta.

Analfabetski tečajevi u vojski imaju svoj posebni prosvetni značaj i ovim tečajevima treba pokloniti ozbiljnu pažnju.

Uvek treba imati na umu da je kasarna druga škola, kroz koju prolazi masa našega naroda i da je procenat nepismenih u kasarnama veliki, pa prema tome i nastati svim silama, da vojnik u kasarni pored vojničke obuke dobije i osnovna znanja iz pismenosti.

Učitelji uvidavamo potrebo analfabetskih tečajev in ne samo teh; potreben bi bil sploh pouk vojakov, budi da ponovijo znano snov iz šole, budi da slišijo česa o kmetijstvu, sadjereji, gospodarstvu i dr. Časa in prostora mislim bi bilo dovolj! Tako bi vojašnica prišla v nekako vez z domom in vsak mladenič bi odnesel domov marsikaj koristnega za svoj poklic. Veliko manj bi se mladenič tako pri vojnih odtujili domu in poklicu.

Nekaj pa je, kar nam v odkolu gosp. ministra prosvete ne ugaja, in to je — **cenitev našega dela!** Nagrada za poučevanje v teh tečajih znaša — 40 Din od vsakega vojaka, a šele, ko potrdita okrajni šolski nadzornik in komandir jedinice, da je obiskovalec dosegel uspeh v vseh treh predmetih! Ako bi bili učitelji tako plačani, kakor so danes plačani — častniki, potem bi se noben učitelj ne obotavljal voditi tečaj — **brezplačno.** Vsaj vendar kljub slabemu gmotnemu stanju žrtvujemo iz idealizma, ki ga ni najti v nobenem stanu toliko, ves prosti čas (ki je tudi denar!) za razno izvenško delo — zakaj bi ne vodili še analfabetske tečaje! Ker pa se naše izobraževalno delo naroda slabše ceni, nego delo častnika, zato s 40 Din od vsakega vojaka ne moremo biti zadovoljni. Za 40 Din nikjer na svetu ne dobim človeka, ki me v 36 urah nauči pisati, čitati in računati, kako da bi morali to storiti slabo plačani učitelji, posebno še pri malem številu obiskovalcev.

Ako potrebujejo poslanci dnevno 300 Din, potem pač 25 Din na uro za 10 analfabetov ne bo preveč! Pri večjem številu naj se zbog večjega truda nagrada zviša. Vobče pa bi nagrada ne smela biti odvisna od tega, če je analfabet dosegel

Na kraju se nalazi rječnik na trinaest listova. U 52 stupca ima u svemu preko 2000 rječi, koje su prevedene dotično protumačene, jer sastavljač knjige misli, da su Slovencu slabo poznate ili neračumljive. Mnogo je to. Vidi se, kako je govor Slovenčev znatno različit od našega. Očito je, da nam još treba mnogo, dok se približimo, a još više, dok se uistini sjedinimo. A hočemo li biti jedno bar onda, kad se budemo posve lako razumeli? Samo onda će biti dobro, kad se budemo sporazumjeli.

U rječniku su sve riječi označene naglaskom i duljinom, i to brzim, sporim, uzlaznim ili silaznim naglaskom i znakom duljine, koji je jednak znaku za silazni akcent. I u samom tekstu su znakovi za naglašivanje, koje Slovencu zadaje dosta muka, ali drugačiji znakovi: — za dugi naglasak (puž, ruka) i za kratki (dolina, oči, sumrak). Praksa će pokazati, je li ovaj način dobar za školu. Ja mislim da jest. Slovenčić će pravilnije izgovarati nego da mu je štivo akcentuirano, kako biva u našim čitankama za srednje škole. Za čitanje po naglasku treba dugotrajne vježbe i općenitog poznavanja jezika, ali onaj, koji tek uči jezik, ne će naučiti ništa, ako se tolikim znacima za naglasak sva njegova pozornost iscrpi za sam izgovor, koji u početku nije i ne smije biti najglavniji posao obuke.

Prof. Nikola Žič.

učni smoter, ker čudežev učitelj ne more delati — učenci pa so različni!

Zato zahtevamo, da se honorar za analfabetske tečaje času primerno regulira, in sicer najmanj 25 Din na uro, ako je število analfabetov 10, pri večjem številu več, in sicer neodvisno od učnega uspeha posameznika.

Ako pa hoče prosvetno ministarstvo izrediti pri analfabetih na stroške učiteljev, potem pa naj te poučujejo oni, ki so pri plačah »izvoljeni stan«.

M.

Vestnik upokoj. učiteljstva.

—up Odbor društva upokojenega učiteljstva Slovenije je imel 2. novembra 1923 dopoldne v I. mestni deklinski šoli pri sv. Jakobu v Ljubljani svojo redno sejo. Vsi člani so se vabilo odzvali. Predsednik povdinja dobro udeležbo in otvoril zborovanje. Zadnji zapisnik se prečita in odobri. Tajnik poroča, da se je društvo že zagotovilo od raznih zavodov in bank več podpor, katere bodo zvišale okoli 4000 krov društveni rezervni fond. Odbor poročilo z veseljem odobrava. Na novo je pristopilo 12 članov v društvo, in ker so vsi priložili zdravniška spričevala, se vsem dostavijo »Sprejemnice«. Po umrlem članu nadučit. Sila, dovoli odbor gospoj vdovi zvišati podporo. Ko so se razni nasveti sprejeli, je predsednik zaključil zborovanje.

B-k.

Neodrešena domovina in obmejno šolstvo.

—r Kako protestira slovensko ljudstvo v Italiji proti poitalijanjenju šol: »Goriška Straža« od 12. t. m. objavlja protest proti poitalijanjenju naših šol: Protest Sv. Križa na Vipavskem: Podpisani očetje šoloobveznih otrok v svetoški občini s tem odločno ugovarjamo namerni in poskusu rimske vlade, da vpleje italijansčino za učni jezik v ljudske šole, v katere morajo hoditi naši otroci. Že blizu sto let uživa v naši občini rod za rodom blagor ljudskošolskega pouka, ki se je vedno dajal v slovenskem jeziku, kateri se tudi edini glasi ob domačih ognjiščih — v svetiščih naših družin, kakor tudi v naši cerkvi — v svetišču božjem. Dasi imamo že po naravi pravico, da se naši otroci poučujejo v materinem jeziku, je vendar tudi italijanska vlada ponovno obetala, da nam te pravice ne bo kratila. Zato naj nas vlada zdaj ne demoralizira s takim činom, ki bi nas moral prepričati, da hoče biti država tvorba naša, ne pa — kakor smo se zanašali — moralna in pravna ustanova. (Sledi 200 podpisov družinskih glavarjev).

—r Kako so prej ustavnivali Italijani laške šole v slovenskih krajih. »Edinost« od 16. oktobra t. l.: »Na šolo v vasi Babič so nam poslali italijanskega učitelja. Delo za poitalijanjenje šole je začel sam vaški načelnik, ki je hodil od kmeta do kmeta in izprševal, ali hočejo italijansko ali slovensko šolo. Vsi — razen par njegovih prijateljev — so odgovorili, da želijo, naj ostane šola, kakrsna je bila prej, t. j. slovenska. Nekaj dni pozneje pa je hodil zopet po občini in to pot v spremstvu brigadirja iz Marezig in še enega karabinerja. Nekateri starši so odgovorili, da hočejo imeti italijansko in slovensko šolo, drugi pa so se zbaljili karabinerjev in se uklonili. Tako je dosegel vaški načelnik svoj namen s pomočjo karabinerjev. Sedaj se starši v skrbih povprašujejo, kaj se bodo mogli njihovi otroci naučiti od učitelja, ki ne razume otrok, ne oni njege! Torej, karabineri tu, karabinerji tam, pri starših in pri otrocih.

Spolne vesti.

— Stara pesem. Lansko leto so nas ravno tako za norca imeli kot letos. Najprej obljube za 1. december, potem za Božič, načo trinajsto placo 1. januarja in slednjic smo prejeli sredi marca povišico, ki ni bila več povišica in pomoč, ker je draginja narasla že daleč čez dohodke. Letos gre isto pot. Obljubljuj smo siti do grla; ne besed, denarja potrebujemo. 1. decembra se mora izplačati predjem. Tudi drugi stanovi že nevoljno gledajo berastvo državnih nameščencev.

— Inozemski listi ob Ganglovi petdesetletnici. Ob priliki Ganglovega jubileja so se spomnili jubilanta tudi vnanji listi. Amerikanski »Glas Naroda« piše z dnem 29. oktobra 1923 sledeče: »Prihodnji mesec praznuje petdesetletnico rojstva naš odlični rojak Engelbert Gangl. Ta gospod je rojen Metličan in je znan po širini domovini in tudi Amerikancem po svojem pisateljevanju. On je pesnik in pisatelj. Med njegova najboljša dela spadajo »Beli rojaki«, ki jih je prinašal svoj čas

tudi naš list. Tu je popisano tako lepo vse življenje, trpljenje, žalost in veselje naših Belokranjcev, da zaliijo človeku solze oči, kadar čita to prelepno knjigo. Kot učitelj je stal vedno v prvih vrstah, ko se je borilo slovensko učiteljstvo za svoje pravice. Zato pa ga tudi tako čislajo, kakor še nikogar pred njim. Po prevratu je postal višji šolski nadzornik in sedaj je šolska reforma v največjem delu. Zaradi svoje prijaznosti in pravičnosti je splošno priljubljen. Kadar le more, pohititi v svojo ljubljeno Metliko, kjer mu je najljubši kotiček na pristavi pri sv. Roku. V sokolski organizaciji je znan kot neustrašen organizator in je tudi podstarosta Jugoslav. Sokolskega Saveza. Znan je kot sokolski govornik in pisatelj, katerega tople bese de užegajo še tako mlačno srce in ga osvoje. Želimo mu še mnogo srečnih in plodonosnih let! — Prav v topnih besedah se ga spominja tudi centralno glasilo čehoslovaškega učiteljskega Udruženja »Časopis Čehoslov. Obce Učiteljske«, ki navaja podrobno njegova dela in zasluge.

— Tržaški »Učiteljski liste« se je spomnil Gangla v prav iskrenih besedah. — Tudi »Kmetijski list« je posvetil jubilarju večje poročilo.

— Učitelji — izredni slušatelji na univerzi v Ljubljani. Z ozirom na več vprašanj sporočamo, da se učitelji lahko vpišejo kot izredni slušatelji na univerzi v Ljubljani. Učiteljstvo bodo sigurno najbolj zanimala predavanja dr. K. Ozvalda o kulturni pedagogiki, ki je vše od pondeljka do četrtek vsak dan od 3.—4. popoldan.

— Ljudska visoka šola v Ljubljani priredi v nedeljo, dne 25. t. m. ob 10. uri dopoludne v zbornični dvorani na univerzi javno, vsakomur dostopno predavanje o temi: **Socialno-etične naloge osnovnega šolstva.** Predava g. Ivo Perrot. K temu predavanju vabiemo vse kroge naše javnosti, zlasti pa morejo biti zainteresirani za predavanje naši vzgojitelji, posebno naši učitelji in naš učiteljski naščaj. Pričakujemo, da se bodo v obiljem številu odzvali vabilo.

— Odlikovanje. Za zasluge na prosvetnem in gospodarskem polju je bil odlikovan z redom sv. Save tov. nadučitelj Petriček iz Žalca. Tov. Petriček je posebno znan z ozirom na zasluge, ki jih ima za Hmeljarsko društvo za Slovenijo. Zaslužnemu tovarišu tudi naše čestitke!

— Iz severnega Prekmurja nam poročajo: Tukajšnje šole so dobine drva za zimo nakazana šele koncem oktobra in prve dni novembra od »Okrajnega agrarnega urada v Mariboru«, čeravno so bile vložene prošnje za drva že meseca julija. Šolski voditelje, ki se javijo pri dotičnem nadlogarju, kjer so jim drva nakazali, tolaži g. nadlogar s tem, naj čakajo do meseca januarja, ker mora zopet prositi dovoljenje iz Beograda, kar ne bo prej dobil, kakor v januarju. Lepa tolažba! Do meseca januarja dobimo dovoljenje iz Beograda, do meseca februarja dobimo dovoljenje od g. nadlogarja in meseca marca, ko mine zima, bodo drva navožena. Zakaj nakaže »Okrajni agrarni urad v Mariboru« drva šele zdaj? Opozorimo g. uradniku pri »Okrajnem agrarnem uradu v Mariboru«, naj nakažejo v prihodnjem letu drva že preje, da se taki slučaji preprečijo.

— Celjsko učiteljsko društvo. Tovarišice, ki žele **Učiteljski koledar za leto 1924**, naj naznajo šolskemu vodstvu okoliške šole v Celju oziroma društvenemu tajniku.

— Učiteljski koledar za leto 1924. V zadnji številki je v razporedu tiskovna napaka glede cene. Cena koledarju je 20 Din, kar je za ta obseg sila nizko. Tovariši in tovaršice, naročajte koledar v čim večjem številu.

— Poziv članom »ljubljanskega učiteljskega društva!« Odbor poziva vse one člane in članice, ki se še niso naročili na »Koledar UJU 1924«, naj to nemudoma store, ker se naročila po 20 Din za Koledar sprejemajo samo še kratek čas. — Ustne prijave sprejemata strokovno tajnisko UJU pov. Ljubljana, pismene prijave pa naj se pošljejo na tajnika Janka Lenarčiča, Ljubljana, Rožna ulica 13.

— Prosvetni proračun za Slovenijo. Dne 17. t. m. je druga sekcija razpravljala o izdatkih za ljudsko in meščansko šolstvo ter učiteljska. Postavke so bile večinoma sprejete kakor so bile predložene v proračunu, le nekatere so bile neznatno povišane. Na predlog posl. Hohnjeca so za Slovenijo povišani nekateri krediti, med drugimi potovovalni in selitveni stroški za osnovne šole od 300 na 500 tisoč — pisarniški stroški za meščanske šole na 75.000 — potovovalni in selitveni stroški šolskih nadzornikov na 130.000. Kar se tiče prejšnjega dolga za pouk po eksku-

rendnih šolah in po šolah, kjer poučujejo nestalne učne osebe, po katerem ima država plačati odškodnino učiteljem in katehetom, je večina hotela ta dolg razdeliti na več proračunskih let, vendar pa je obveljal predlog dr. Hohnjeca, da se ves dolg v znesku 675.000 Din stavi v letošnji proračun. — Glasbeni šoli v Ljubljani in Mariboru se je dovolilo skupaj letne podpore 50.000 Din. — Za šolo pri Sv. Primužu se je dovolilo 50.000 Din, za konvikt v Murski Soboti tudi 50.000 Din.

— **Usposobljenostni izpit za osnovne in meščanske šole v Mariboru** so se vršili pod predsedstvom g. ravnatelja M. Pirca v času od 5. do 13. novembra t. l. Uspehi teh izpitov so bili sledeči: a) s rokovni izpit telovadbe za osnovne in meščanske šole je napravila gdč. Berta Petrič; b; usposobljenostni izpit za osnovne šole so napravili gg.: Karner Edm., Raybar Ciril, Povh Stanko, Čeh Branimir, Podgoršek Amalija, Jerončič Marica, Zidar Verena, Kašpar Franc, Stanzer Josip, Godič Rudolf, Segula Josip, Pokorn Danica, Čulk Marija, Schönwetter Avgust, Unverdorben Josip, Ravter Slava, Perčuh Rezika, Vranc Ernst, Simek Lavoslav, Orač Polda, Sotošek Zdravko, Župevc Jožica, Pozne Marica, Kline Drago (z odliko), Karnačnik Marija, Kvac Marica, Tayzes-Oswald Marija, Fabiš Janko, Kovacič-Skrbinšek Mira, Kokl Vida, Duš Amalija, Pečar Mara, Rečnik Ivana in Lečnik Angela; c) dopolnilni osnovnošolski izpit so napravili gg.: Luthar Šarolta, Ruža Emerik, Ruža Gisela, Nagy Evgen, Kos Drago in Ille Olga; č) specijalni izpit sta napravila gg.: Bogovič Petar (za srbohrvaščino) in S. Pia Kos (za francoščino). — Med izpitom so odstopili 3 kandidatje (inje), 2 kandidata sta bila reprobirana.

— **Usposobljenostni izpit v jesenskem roku v Ljubljani.** K usposobljenostnim izpitom pred izpraševalno komisijo v Ljubljani, ki so se vršili v času od 5.—15. novembra t. l. pod predsedstvom ravnatelja A. Doklerja, se je priglasilo 85 kandidatov in kandidatnij; izmed teh je bilo 7 reprobiranih, 5 jih je med izpitom odstopilo, uspešno pa so izpit prestali: a) za meščanske šole: Marta Čretnik (II. sk.), S. Imakulata Leben in S. Justina Višner (I. sk.), b) za osnovne šole: Franc Berden, Alojzij Colja, Boris Grad, Gabrijel Janežič, Cyril Jelinčič, Vladislav Klemenčič, Ožbe Lodrant, Alojzij Mrovlje, Ludovik Peterlin, Peter Potočnik, Ivan Repovš, Emil Rus, Alojzij Šarabon, Josip Tavčar, Fran Tončič, Andrej Zupančič. — Marija Adamič-Repič, Marija Artel, Mihaela Bahovec, Marija Benedik, Ema Bežek, Marija Bizjak, Marija Brandstetter, Pavla Budinek, Ana Cirmann (z odliko), Marija Cizel-Prašniker, Danica Černe, Leopoldina Dolenc, Zora Dolničar, Leopoldina Faganel, Marija Frank, Marta Gradišar, Pavla Haller, Ana Hitel, Josipina Istenič, Vida Jaklič, Iva Kunc, Ana Levec, Antonija Lobe, Marija Ložar, Frančiška Macarol, Jelisa Mokrovič, Marija Pavec, Marija Perko, Veronika Perko, Justina Pipan, Vera Pirc (z odliko), Marta Plavšak, Hedvika Povh, Ana Prestor, Gabrijela Rager, Iva Rakovec, Katarina Rihar, Justina Rodič (z odliko), Renata Savnik, Lea Škerjanc, Bogomila Teyš, Justina Toni, Franja Trdina, Amalija Uršič, Erna Vavpot, Zofija Verbančič (z odliko), Stana Višner, Asta Vodušek, Angela Vrhovec, Hort